

D. JURAK, Grad na vodi

Dalmatinac, Zagreb 1963. - M. Montani, Juraj Dalmatinac i njegov krug, Zagreb 1967. -J. A. Soldo, Bibliografija radova o Jurju Dalmatincu, Radovi HIJZ, 1976, 22-23. Kečkemet, Udio Jurja Dalmatinca na Foscarijevom portiku Duždeve palače u Veneciji i na srodnim izvedbama, ibid., 1976, 22–23. – V. Gvozdanović, The »Schiavone« in Vasari's Vita of Brunelleschi, Commentari (Roma), 1976, 1-2. - A. M. Schulz, The sculpture of Giovanni and Bartolomeo Bon and their Workshop, Transaction of the American Philosophical Society (Philadelphia), 1978, 3, str. 30-32. - R. Ivančević, Mješoviti gotičko-renesansni stil arhitekta Jurja Matejeva Dalmatinca, Prilozi - Dalmacija, 1980, 21. Isti, Nove atribucije Jurju Matejevu Dalmatincu i Nikoli Ivanovu Firentincu i problem valorizacije njihovih djela, Peristil, 1980, 23. - I. Fisković, Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu, Radovi HIJZ, 1981, 27-28.

JURAJ MIHAJLOV, klesar (XV. st.); rodom iz Zadra. S Markom Petrovim iz Apulije isklesao je 1447. četiri ukrašene krune zdenca u Šibeniku. Vjerojatno suradnik J. Dalmatinca na gradnji šibenske katedrale. LIT.: D. Frey, Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, Jahrbuch CC, C. Fisković, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 28. – M. Montani, Juraj Dalmatinac i njegov krug, Zagreb 1967, str. 20.

JURAK, Drago, naivni slikar (Pušća kraj Zagorskih Sela, 17. XI. 1911 – Zagreb, 1. I. 1994). Izučio kolarski zanat u Zagrebu, gdje je bio scenski stolar u HNK-u. Prve poduke dobio od K. Hegedušića. Slika i rezbari od 1958, izlaže od 1964. Radio reljefe u različitim materijalima i drvene makete imaginarnih građevina. Na njegovim slikama prevladavaju motivi fantastične arhitekture. Ornamenti gradova i arabeske krajolika postavljeni su u neočekivane, vizionarne odnose. Sve je ispunjeno neobičnim pojedinostima (rozete, lunete, konzole, arhivolte, arkature, kupole), iscrtanima osobitom grafičkom pozornošću (*Život na zemlji*, 1972; *Skrivači*, 1987 – 89; Željeznički kolodvor, 1985; Vlastini gradovi, 1986). Upotreba prekrivajućeg laka intenzivira živu boju Jurakovih maštarijskih viđenja. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1967, 1971, 1980, 1989), Zlataru (1971, 1979), Rimu (1973), San Franciscu (1973), Den Haagu (1981).

LIT.: V. Maleković, Slikar fantazmopolisa (katalog), Zagreb 1971. – T. Šola, Drago Jurak (katalog), Zagreb 1980. – N. Vrkljan-Križić, Drago Jurak (katalog), Zagreb 1989. Vl. Mć.

JURANDVOR, selo kraj Baške na otoku Krku. Istraživanja i iskapanja 1955-62 (B. Fučić) otkrila su dijelove rimske ladanjske vile (zidovi,

podovi u tehnici opus signinum, kameni dijelovi gospodarskih uređaja, epigrafski spomenici) i fragmente kamena namještaja starokršć. crkve iz VI. st. Na ostacima rim. vile benediktinci – glagoljaši dograđuju opatiju Sv. Lucije, a oko 1100. opat Dobrovit gradi sadašnju jednobrodnu ranoromaničku crkvu. Pod crkve diže se u tri razine; najniža je u brodu, za dvije stube viša je u redovničkome koru, a najviša u apsidi, gdje je naprijed pomaknuti oltar služio za liturgiju »versus populum«. Uza zid polukružne apside postavljena je zidna opatova klupa. Kor je bio od broda odijeljen kamenom pregradom (septum), srušenom poslije 1752, na kojoj je tzv. →Baščanska ploča služila kao lijeva pregradna ploča (pluteus). U romanici je u sredini pročelja dograđen zvonik pravokutne osnove (»magister Andreas«), a 1498. prigrađena je uz juž. zid broda kapela Gospe od Ruzarija, presvođena gotičkim križnim svodom. Na uglovima zvonika, koji je u XIX. st. snižen za jedan kat, ugrađena je romanička kamena plastika: simboli četvorice evanđelista. U crkvi je danas lapidarij sa spomenicima rim. i starokršć. perioda i s glag. natpisima, te drvena polikromirana plastika iz XVI. st. sa starih bočnih oltara. U zvoniku je zvono iz prve pol. XIV. st. (»magister Manfredinus«). Poliptih, koji se nalazio na gl. oltaru, rad Paola Veneziana i sinova (prema A. Morassiju) nastao 1333-45.

